

ร่วมกันเป็นหูเป็นตา เพื่อระวังคนใกล้ตัว จาก 5 สัญญาณเตือน

ไม่หลับไม่นอน

เดินไปเดินมา

พูดจากคนเดียว

หงุดหงิดคนเดียว

เที่ยวหาสาระแวง

หากพบอย่างน้อย
1 สัญญาณเตือน
สามารถแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
ตำรวจ ผู้นำชุมชนหรือ
นำส่งโรงพยาบาลใกล้บ้าน

การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น สำหรับผู้โชยาสพติด

ให้จัดลำดับ
ความคิด
และการตัดสินใจ
ของท่านว่า
จะพูดอะไร

“ตระหนักเสมอว่า
เขาอาจมีการโต้ตอบทางลบ
เพราะเขาคิดว่า
การโชยาสพติดนั้น
ไม่ใช่ปัญหา”

เคล็ดลับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

DO สิ่งที่ต้องทำ

- ✓ จัดสรรเวลาที่จะพูดคุย แสดงความห่วงใย
- ✓ รับฟังโดยไม่ตัดสินคุณค่า
- ✓ ให้อาสาใจ
- ✓ ทำทางสงบ และมีเหตุผล
- ✓ พูดตรงประเด็น
- ✓ พูดด้วยเสียงเบา หรือพูดในสถานที่ส่วนตัว
- ✓ ตามเกี่ยวกับการโชยาสพติดว่าส่งผล
กระทบอะไร ต่อตนเองบ้าง
- ✓ ตามความต้องการและให้ข้อมูลที่
เกี่ยวข้องกับการโชยาสพติดหรือความเสี่ยง

DON'T สิ่งที่ไม่ควรทำ

- ✗ ไม่ท้าทาย หรือก้าวร้าว
- ✗ ไม่ตำหนิ หรือเรียกผู้โชยาสพติด
ด้วยคำพูดทางลบ
- ✗ ไม่ควรตั้งประเด็นมาโต้แย้ง หรือ
พูดคุยเรื่องอื่น

เมื่อพูดจบให้สรุปสิ่งที่ได้รับฟังและถามเพื่อความกระจ่างใน
บางประเด็น หลายคนโชยาสพติดอาจไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนว่าโชยาส
เพราะอะไร ค้นหาว่าเขาต้องการความช่วยเหลือที่จะเลิกโชยาสพติดหรือไม่ พูดคุย
ว่าท่านยินดีช่วยเหลือ และสามารถช่วยอะไรได้บ้าง มีข้อมูลหรือสอบถามข้อมูล
เพิ่มเติม เช่น **สายด่วนยาเสพติด 1165** หรือ
ปรึกษาทางโทรศัพท์และไม่ควรคาดหวังจะมีการเปลี่ยนแปลงทันที
ทันใด แบบหน้ามือเป็นหลังมือ

ทำอย่างไรถ้าบุคคลนั้นไม่ต้องการ จะเปลี่ยนแปลง

บอกให้เขารู้ว่า
ท่านพร้อมจะพูดคุยเสมอ
ถ้าต้องการ

ไม่ควรใช้วิธีการทางลบ
เช่น สั่งสอน หรือ
ทำให้เขาารู้สึกผิด

ยังคงรักษา
ความสัมพันธ์ที่ดีไว้

แหล่งช่วยเหลือ/แหล่งบำบัดรักษา

1

สายด่วน เหตุฉุกเฉินเหตุร้าย 191

กรณีพบผู้โชยาสพติดที่มีความเสี่ยงก่อความรุนแรง

2

สายด่วนรับแจ้งเหตุเจ็บป่วยฉุกเฉิน 1669

กรณีที่พบผู้โชยาสพติดมีภาวะฉุกเฉิน เช่น ชัก หอบสติ

3

โรงพยาบาลทุกแห่งทั่วประเทศ

กรณีต้องการเข้ารับการรักษา

4

สายด่วนบำบัดรักษายาเสพติด 1165

กรณีขอทราบข้อมูล และคำปรึกษาด้านการบำบัดรักษา
ผู้โชยาสพติด

5

สายด่วนแจ้งเบาะแสยาเสพติด 1386

กรณีต้องการแจ้งเบาะแส/ข่าว

6

สายด่วนสุขภาพจิต 1323

กรณีขอทราบข้อมูล และคำปรึกษาด้านสุขภาพจิต

ขอขอบคุณข้อมูล

- กองบริหารระบบบริการสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต
- กองสนับสนุนบริการสุขภาพภาคประชาชน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้โชยาสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี
กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

กรมสุขภาพจิต
Department of Mental Health

รู้ทัน... สัญญาณเสี่ยง ก่อความรุนแรง

(กรณีผู้โชยาสพติดที่มีความเสี่ยงก่อความรุนแรง)

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH

สถานการณ์ยาเสพติด

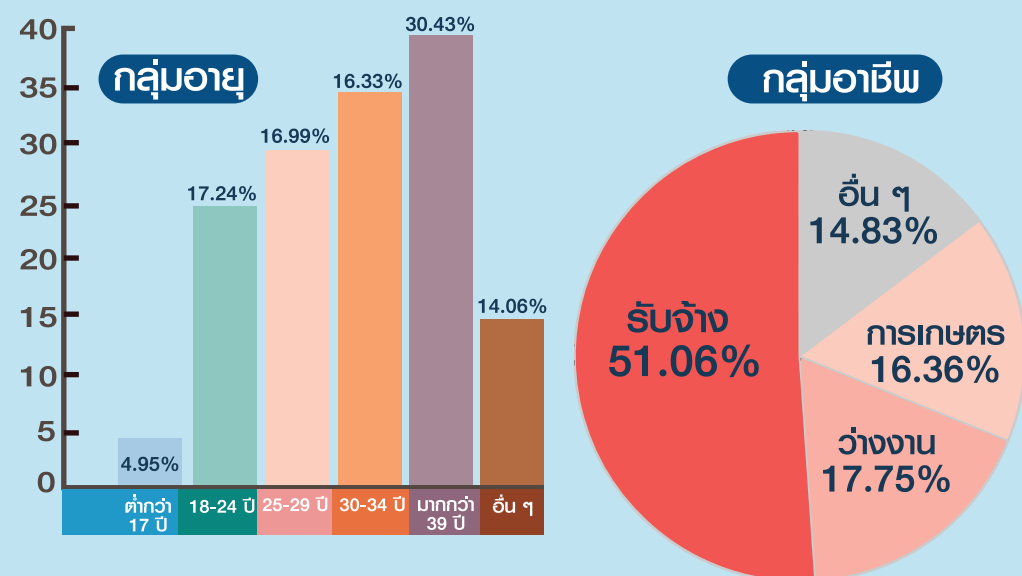
สถานการณ์ยาเสพติดทั่วโลก

มีผู้ติดยาเสพติดกว่า **284** ล้านคนจากทั่วโลก

ซึ่งเพิ่มขึ้นมา **26%** เมื่อเทียบกับ
10 ปีที่ผ่านมา
โดย**มีแนวโน้ม**ที่ผู้เสพยาจะมี**อายุน้อยลง**

(ข้อมูลจากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ: UNODC ปี 2564)

สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย

การเสพยาจะทำให้สารแห่งความสุขหลั่งออกมามากกว่าปกติ ทำให้ผู้เสพยามีความสุขอย่างมากและรวดเร็ว สัมผัสความทุกข์ได้ชั่วคราว จึงทำให้ผู้เสพยาติดใจ และหากหยุดเสพยาจะรู้สึกหงุดหงิด กระวนกระวาย นอนไม่หลับ หรือที่เรียกว่า “อาการเสียนยา” ทำให้ผู้เสพยาอยากเสพยามากขึ้นเรื่อย ๆ หมกมุ่น ควบคุมตนเองไม่ได้ จนทำให้เกิดเป็น “โรคสมองติดยา” ส่งผลทำให้มีอาการทางจิตและเกิดโรคจิตในที่สุด

กฎหมายใหม่!!

“ผู้เสพยา คือ
ผู้ป่วย”

สมัครใจเข้าบำบัด
ที่โรงพยาบาลรัฐใกล้บ้าน

- สะดวกสบาย
- ไม่เสียค่าใช้จ่าย

บำบัดครบ

- อยู่ภายใต้การดูแลรักษาและฟื้นฟู
โดยแพทย์และบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ

กลับมาเป็นคนดี
ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

- ไม่เสียประวัติ ไม่มีความผิด
- รัฐบาลมีการส่งเสริมอาชีพ
- มีการติดตามให้ความช่วยเหลือ
หลังการบำบัดรักษา

การกลับมาเสพยาซ้ำไม่ใช่ความล้มเหลวของผู้ป่วยยาเสพติด

หากคุณหรือคนที่คุณรู้จักมีปัญหาเสพยาเสพติด

สามารถเข้ารับการบำบัดได้ที่โรงพยาบาลรัฐใกล้บ้าน

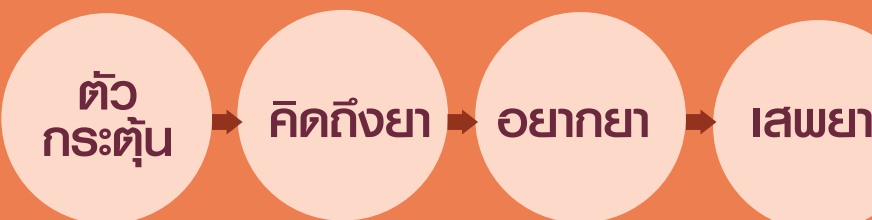
ปรึกษาสายละเอียดโทร 1165

“สมัครใจเข้าบำบัด ไม่เสียประวัติ ไม่มีความผิด”

ป้องกัน

การกลับไปเสพยา..
อย่างไร

1 รู้จักและหยุดวงจรการไถ่ยา เพื่อป้องกัน
การกลับไปเสพยา

2 รู้จักตัวกระตุ้นของตนเอง

กฎแห่งสำคัญในการหยุดวงจร คือ **หลีกเลี่ยงตัวกระตุ้น**
ตั้งแต่เริ่มต้นก่อนที่จะไปถึงขั้นอยากยา

ตัวกระตุ้น คือ

สิ่งที่ทำให้เราอยากเสพยาเสพติด

โดยตัวกระตุ้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ตัวกระตุ้นภายใน ได้แก่ อารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ที่อยู่ในตัวเรา
ที่ทำให้เราอยากเสพยา เช่น สุข โกรธ เครียด เศร้า เหนื่อย เป็นต้น

2.2 ตัวกระตุ้นภายนอก ได้แก่ คน สิ่งของ สถานที่ ช่วงเวลา สถานการณ์
หรือ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราก่อให้เกิดเราอยากเสพยา เช่น เพื่อน
สุรา การอยู่บ้านคนเดียว งานเลี้ยงสังสรรค์ บาร์/ผับ วันเงินเดือนออก
ช่วงหลังเลิกงาน เทศกาลรื่นเริงต่างๆ เป็นต้น

3 หาวิธีการหลีกเลี่ยงตัวกระตุ้น
ของตนเอง เช่น

- 😊 ฝึกทักษะการปฏิเสธหากมีคนชักชวน
- 😊 รู้จักคบเพื่อนที่ดี และเลิกคบเพื่อนที่ชวนเสพยา
- 😊 สด/เลิกสูบบุหรี่หรือดื่มสุรา
- 😊 ทักทายหรืออุบการณ์เสพยาทั้งหมด
- 😊 ไม่ไปสถานที่ที่เคยเสพยา เช่น บ้านเพื่อน งานเลี้ยงสังสรรค์ บาร์/ผับ เป็นต้น
- 😊 จัดการกับอารมณ์ความรู้สึกที่ทำให้อยากเสพยา โดยเบี่ยงเบนความสนใจไปทำงานอดิเรกหรือกิจกรรมอื่นแทน ฝึกมองโลกในแง่ดี คิดบวก มีอารมณ์ขัน ฝึกทำสมาธิ/สวดมนต์ เป็นต้น
- 😊 ดูแลสุขภาพร่างกายตนเอง เช่น ออกกำลังกาย รับประทานอาหารประจำวัน ดูแลเรื่องผิวและเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน เป็นต้น

4 หาสิ่งยึดเหนี่ยว/แรงจูงใจที่ช่วยให้เลิกยา เช่น

😊 **หาเหตุผลที่อยากเลิกเสพยา** เช่น อยากมีสุขภาพที่ดี ครอบครัวอยากให้เราเลิก
อยากมีเงินเก็บเยอะ ๆ เป็นต้น

😊 **กำหนดเป้าหมายในการเลิกเสพยา** โดยอาจจะตั้งเป้าหมายระยะสั้น ๆ ก่อน
เช่น จะเลิกเสพยาให้ได้ 1 สัปดาห์ แล้วทำแบบนี้ซ้ำ ๆ ทุกสัปดาห์ เป็นต้น
จากเป้าหมายเล็ก ๆ ก็จะได้ผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่

😊 **ตั้งเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่ชัดเจน** จะทำให้ผู้ป่วยเห็นคุณค่าในชีวิต
อยากพัฒนาตนเอง เพื่อให้ตนเองมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เช่น อยากเรียนจบ
อยากสอบติดมหาวิทยาลัย อยากมีงานทำ อยากมีบ้าน เป็นต้น

😊 **หาบุคคลที่คอยเป็นทั้งที่ปรึกษาหรือเป็นกำลังใจให้** เช่น ครอบครัว ญาติ เพื่อน
รุ่นพี่ ครู พระ นักจิตวิทยา/จิตแพทย์ เป็นต้น

😊 **หาบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต**

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH

สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต #MHL@DMH